

- Thật là tuyệt diệu: Rất tiếc là tôi không kịp mở máy ghi âm. Tuy nhiên tôi vẫn phải nói thật là yêu cầu của cô hơi đột ngột. Xin cô vui lòng cho tôi được suy nghĩ thêm.

- Tôi mong rằng ngài sẽ chấp nhận yêu cầu của tôi cũng như từ trước đến nay ngài luôn giành cho tôi sự quan tâm đặc biệt. Xin cảm ơn ngài Uyliam.

Hoài Phương nói và đứng dậy, Uyliam niềm nở tiễn chân cô:

- Được thôi, cô cứ yên tâm ra về. Xin chúc cô mọi sự tốt lành.

Hoài Phương đi rồi Uyliam còn đứng bên cửa suy nghĩ với nụ cười trên môi. Chợt hắt khế lắc đầu rồi bước nhanh đến bên bàn, cầm ống điện thoại. Lúc này giọng nói của hắt lại trầm và nhẹ lạnh lùng như có chất thép:

- A lô! Đại úy Thành hả? Anh chuẩn bị xe cho tôi... cái gì? Thôi, không cần. Hai người là đủ. Gọi điện cho phi trường và quân cảnh.

Đặt điện thoại xuống Uyliam lại kéo rèm che cửa sổ và khóa trái cửa ra vào. Gã đến gần tấm bản đồ Đông Dương trải rộng trên tường. Sau khi ngắm nghía cẩn thận như một khách hàng lựa chọn vật định mua, gã lấy cây gậy dựng cạnh đấy ấn vào ngôi sao đen chỉ Sài Gòn. Tấm bản đồ tự động tách làm đôi, mở ra một ngăn tủ bí mật, chìm trong tường. Uyliam xoay đi xoay lại nắm đấm mấy vòng gì đó, rồi rút ra chiếc ngăn kéo có đính con diều hâu trên quả địa cầu. Tầm ngẩn, gã lấy tấm phiếu đề trên góc trái dòng chữ số USV-N4513, nhìn kỹ. Bên cạnh tấm ảnh cô gái, mấy dòng chữ ghi rõ: "Đại úy thiên nga phòng 2 - Tên Lê Hoài Phương tức Giên Rixta - tốt nghiệp trung tâm an ninh Đài Bắc 1958 - trung tâm tình báo phương Đông Caliphoócnia 1963 - thụ huấn 6 tháng tại biệt khu Ha-oai. Tính ít nói thông minh, sắc sảo, kiên quyết, hơi bướng bỉnh, kiêu kỳ, khả năng: nhận diện. Chú ý: quan hệ. Đã thử thách. Quê: Thanh Trì, Hà Nội. Ông: tri phủ Lê Hoài Trung. Bõ: đại tá chánh văn phòng